„Tu paklausei manęs apie didelį dalyką, kuris iš tiesų yra lengvas tam, kam Allahas padaro jį lengvu

Muaz Ibn Džabal (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė: „Aš pasakiau: ‘O Allaho Pasiuntiny, pasakyk man apie tokį darbą, kuris leistų man patekti į rojų ir atitolintų mane nuo pragaro.’ Jis atsakė: „Tu paklausei manęs apie didelį dalyką, kuris iš tiesų yra lengvas tam, kam Allahas padaro jį lengvu. Garbink Allahą ir nepriskirk Jam jokio partnerio, atlik maldą, duok zakatą, pasninkauk Ramadano mėnesį ir atlik hadžą.“ Tada jis pridūrė: „Ar tau parodyti gėrio vartus? Pasninkas yra skydas, labdara užgesina nuodėmęs taip, kaip vanduo užgesina ugnį, o žmogaus malda nakties tamsoje...“ Tada jis recitavo: „{Jų šonai apleidžia jų lovas..} iki kitos eilutės pabaigos.“ [Koranas, sūra „Nusilenkimas“ 32:16-17]. Tada jis pasakė: „Ar informuoti tave apie viso to esmę, ramstį ir viršūnę?“ Aš atsakiau: „Taip, o Allaho Pasiuntiny.“ Jis pasakė: „Viso to esmė yra islamas, jo ramstis yra malda, o jo viršūnė yra džihadas.“ Tada jis tarė: „Ar tau parodyti tai, kas laiko visa tai kartu?“ Aš atsakiau: „Taip, o Allaho Pranaše.“ Tuomet jis parodė savo liežuvį ir pasakė: „Saugok tai.“ Aš paklausiau: „O Allaho Pranaše, ar mes būsime laikomi atsakingais už tai, ką kalbame?“ Jis atsakė: „Tegul tavo motina tavęs netenka, o Muaz. Kas gi kitas įmeta žmones į pragarą ant jų veidų ar ant jų nosių, jei ne jų liežuvių derlius?“

[Sachych] [Perdavė At-Tirmidhi]

Muaz pasakojo: buvau kelionėje su Pranašu, ramybė ir Allaho palaima jam. Vieną rytą, kai mes pajudėjome, buvau arti jo ir pasakiau: o Allaho Pasiuntiny, informuok mane apie darbą, kuris įves mane į rojų ir laikys toli nuo pragaro. Jis atsakė: tu paklausei manęs apie darbą, kuris žmonėms yra sunkus, bet iš tiesų lengvas ir paprastas tam, kam Allahas padaro jį lengvu. Atlik Islamo prievoles. Pirma: garbink Allahą vieną ir nepriskirk Jam jokių partnerių. Antra: kasdien ir kasnakt atlik penkias privalomas maldas: fadžr, zuhr, asr, maghrib ir iša, laikydamasis jų sąlygų, ramsčių ir privalomų veiksmų. Trečia: mokėk privalomąjį zakatą, kuris yra privalomas finansinis garbinimo veiksmas, taikomas kiekvienai nuosavybei, pasiekusiai šariato nustatytą ribą, ir turi būti skiriamas tiems, kuriems tai priklauso. Ketvirta: pasninkauk Ramadano mėnesį, tai yra susilaikyk nuo maisto, gėrimo ir kitų pasninką nutraukiančių dalykų nuo aušros iki saulėlydžio, su garbinimo intencija. Penkta: atlik hadžą, keliaudamas į Meką ir atlikdamas nustatytus ritualus, kaip Allaho Visagalio garbinimo formą. Tada Pranašas pasakė: ar informuoti tave apie kelią, vedantį į gerumo vartus? Laikykis šių privalomų veiksmų ir papildyk juos savanoriškais garbinimo veiskmais. Pirma: savanoriškas pasninkas, kuris apsaugo nuo nuodėmių, slopindamas geismus ir silpnindamas jų galią. Antra: savanoriška malda užtikrina nuodėmių atleidimą po jų padarymo, panaikina jas ir ištrina jų pėdsakus. Trečia: tahadžud malda paskutiniame nakties trečdalyje. Tada Pranašas recitavo dvi eilutes iš Korano: {Jų šonai apleidžia jų lovas} t.y. jie palieka savo lovas {šaukdamiesi savo Viešpaties} t.y. meldžiasi, skaito Koraną, atlieka zikr ir maldauja {iš išgąsčio ir vilties, ir

jie leidžia (labdarai vardan Allaho) iš to, ką Mes suteikėme jiems. (16) Joks asmuo nežino, kas yra paslėpta jiems iš džiaugsmo} t.y. nei viena siela nežino, kokios malonės laukia jų {kaip atlygis už tai, ką jie darydavo.} Tada Pranašas pasakė: ar tau pasakyti apie religijos esmę, jos ramstį, ant kurio ji yra pastatyta, ir jos viršūnę? Muaz pasakė: taip, O Allaho Pasiuntiny. Pranašas pasakė: svarbiausia dalis yra islamas, t.y. dvi tikėjimo išpažinimo frazės, kuriomis pasiekiama tikroji religijos esmė. Jos ramstis yra malda, nes nėra islamo be maldos, kaip nėra namo be ramsčio. Taigi, kas meldžiasi, to religija yra sustiprinama ir pakeliama. Jos viršūnė pasiekiama per džihadą ir pastangas kovoti su religijos priešais, kad Allaho žodis būtų aukščiausias. Tada Pranašas pasakė: ar tau pasakyti, kas valdo ir tobulina tai, ką paminėjau? Jis palietė savo liežuvį ir pasakė: valdyk šį ir nekalbėk apie tai, kas tavęs neliečia. Muaz paklausė: ar mūsų Viešpats laikys mus atsakingais ir nubaus už tai, ką kalbame?! Pranašas pasakė: tegu tavo motina tave praranda! Tai nėra maldavimas prieš jį; tai viena iš įprastų arabų išraiškų, skirta atkreipti dėmesį į kažką, ką reikia žinoti ir suprasti. Tada jis pasakė: kas kitas gali mesti žmones ir sugrūsti juos veidais į pragarą, jei ne jų liežuvio derlius – tariant žodžius apie netikėjimą, kaltinant kitus nedorumu, įžeidinėjant, šmeižiant, šnabždant, melagingai apkaltinant ir pan.?

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/66530